

STAALMAN CHRONICLES

Verweggistan, 25 januari, 2016

Lieve Mensen,

Een gezegend 2017 gewenst. De feestdagen liggen weer achter ons. We hopen dat u een goede tijd heeft gehad. Wij genoten van Joshua, Jesse en drie van zijn vrienden die hier met de Kerst waren. Op 4 januari arriveerde David ook en zo waren we als gezin voor twee weken compleet. Het was goed zo even bij elkaar te zijn; we hebben ervan genoten om bij te kunnen praten terwijl we elkaar in de ogen kunnen kijken.

De jongens zijn allebei weer terug naar resp. Hong Kong en Nederland. Jesse gaat door met alle stappen die er genomen moeten worden voor hem om met zijn Julia te kunnen trouwen en David blijft met het oog gericht op studie medicijnen, werken en leren. Hij voelt zich thuis in Nederland!

Cor is op dit moment alleen thuis. Hoewel hij ons mist, was hij ook toe aan even bijkomen van alle drukte van de afgelopen tijd. Trudy en Joshua zitten weer voor een paar weken in Chiangmai. Op 5 februari zijn ze daar klaar en vliegen ze naar Hong Kong om verder gesprekken aan te gaan over de toekomst.

In House of Joy zijn er een aantal noodzakelijke beslissingen genomen t.a.v. registratie, etc. In de vorige brief vertelden we u hierover. De huidige registratie wordt na het nieuwe jaar gecancelled en dan wordt de procedure voor de nieuwe registratie meteen in gang gezet. Hopelijk verloopt die procedure snel – we stellen uw gebeden daarvoor op prijs. Deze maand kregen we toestemming om bij uitzondering financiën ontvangen. Zoals eerder genoemd, konden we volgens de nieuwe wet op de huidige registratie geen fondsen ontvangen op de gebruikelijke manier. We zijn dankbaar dat men ons deze keer ter wille wilde zijn.

De nieuwe registratie betekent dus: geen kontrakt voor ons met House of Joy. Voor ons is dit een bevestiging voor de volgende etappe in ons leven. Zoals het nu lijkt, verwachten we na maart naar Hong Kong te verhuizen. We zijn bezig met gesprekken om ons daar voegen bij Crossroads, een 'vrijwilligers' organisatie, die wereldwijd werken ondersteund door hen te voorzien van allerlei benodigdheden. Zo voorzien ze klinieken in arme streken van benodigde materielen, zoals bedden en medisch materiaal. Wanneer 'Westerse' ziekenhuizen bijvoorbeeld hun bedden en andere materieel vervangen, doneren ze dit soms aan Crossroads, die het op haar beurt doneert aan klinieken in arme landen. Ook schoolmaterialen, schoolbanken, etc., die worden vervangen, worden door Crossroads doorgestuurd. Fabrieken en groothandelaren, die kleding, blikken voedsel, schoeisel, hygiene produkten, speelgoed en andere materialen over hebben, sturen dit naar Crossroads. Zij hebben altijd aanvragen van over de hele

wereld, waar ze dit in containers naar toesturen. Verder is Crossroads volop betrokken bij noodhulp. Bij tsunamis, aardbevingen, overstromingen, in Haiti, Nepal, Afrika, waar ook ter wereld, is Crossroads betrokken door het verlenen van noodhulp. Na de aardbeving in 2008, werkte Crossroads o.a. samen met DHL en leverde een vliegtuig vol met tenten en andere materialen af ter ondersteuning van de noodhulp in Sichuan, China. Voor deze aflevering werd Cor gevraagd om als lokale vertegenwoordiger mee te helpen. Hij reisde toen ook samen met een van de directeuren van Crossroads af naar het getroffen gebied om daar toe te zien op de afleveringen van de materialen. Als u meer wilt weten over Crossroads, kijk dan op <https://www.crossroads.org.hk/>. Er is daar nog veel meer gaande.

Hoe gaat onze taak daar eruit zien?

Begin februari zullen we meer gesprekken hebben over de invulling van onze taken. Cor zal, zoals het nu lijkt, parttime betrokken zijn bij het proces van ontvangst en doorsluiting van goederen. In welke capaciteit is nog niet definitief en hij zal een ondersteunende taak hebben in Membercare. Trudy zal zich richten op Membercare. Crossroads heeft rond 70 fulltimers en vele parttimers, die voor kortere of langere tijd het werk van Crossroads mogelijk maken. Er is grote behoefte aan een Membercare afdeling, die zich inzet voor de geestelijke, mentale en lichamelijke gezondheid van de medewerkers. Intercultureel werk brengt extra stress, strijd en uitdaging met zich mee. Wij hebben als echtpaar meer dan 30 jaar interculturele M. werkervaring, die wellicht een hulp kan zijn voor deze organisatie. We zullen ons vooral richten op de geestelijke gezondheid van de organisatie en haar medewerkers en betrokken zijn bij alle activiteiten en programma's daaromtrent.

Verder is het de bedoeling dat we maandelijks een lang weekeinde in onze huidige standplaats zullen zijn, om daar het werk van House of Joy te ondersteunen, middels training, bemoediging, etc. Wij hopen dat degenen onder u, die het werk van House of Joy financieel hebben ondersteund, dit zullen blijven doen, ook wanneer wij niet meer fulltime betrokken zijn. Voorlopig is uw hulp nog heel hard nodig. Wanneer dit niet langer nodig is, zullen we het u zeker laten weten.

Voor ons blijft de financiële situatie hetzelfde. Zoals genoemd, is Crossroads een organisatie die in zijn geheel door vrijwilligers wordt gerund. Wij zullen dus ook als 'vrijwillige veldwerkers' onze plek daar innemen.

Wij hopen dat we mogen blijven rekenen op uw steun.

Naast fulltime betrokkenheid bij Crossroads, zien wij vooral voor Trudy, voor de toekomst ook een taak in Crisis Membercare. Zorg verlenen aan veldwerkers in geïsoleerde posities of in probleem situaties, die hulp nodig hebben. Welke vorm dit aan gaat nemen is nog niet duidelijk. Wel willen we daarvoor beschikbaar zijn. De training die Trudy de afgelopen twee jaren heeft gevolgd en ook de membercare training die Cor en Trudy in oktober samen hopen te volgen, zal hen verder uitrusten voor deze nieuwe taak.

Het is de bedoeling dat Joshua met ons meegaat. Hij is 6 januari 18 geworden. Vanwege de moeilijke situatie van de afgelopen periode, heeft hij zijn schoolwerk tijdelijk niet kunnen doen. Hij heeft zeker als doel om dit wel af te maken. Hoe dat er precies uit zal zien is nog niet duidelijk. Hij zag in eerste instantie erg op tegen verhuizen naar Hong Kong, maar is er nu toch wel klaar voor. Wij denken dat het een goede plek voor hem zal zijn voor de komende periode.

We vertelden u over de visum situatie voor Josh in onze huidige standplaats. Het was een bijzonder wonder van Vader. Er was ons duidelijk gemaakt, dat hij geen lange termijn visum zou kunnen krijgen. Wij zouden rond de 10^e van deze maand onze aanvragen indienen, maar vanwege de registratie

wisselingen voor House of Joy, gingen we iets eerder, de 5^e. Toen we de dame aan de balie vroegen of er een mogelijkheid was om toch een visum voor Josh te krijgen, vroeg ze, "Wanneer wordt hij 18?" "Morgen." "Nou, dan is hij het dus vandaag nog niet en vandaag komen jullie aanvragen!" Tegengesteld aan wat ons eerder werd verteld, kregen we dus toch een visum voor hem. Onze visa zijn voorlopig geldig tot volgend januari. Het zou kunnen dat ze worden ingetrokken na de registratie veranderingen, maar wij bidden dat we dit visum mogen houden. Het zou onze ondersteuning van het werk in het komende jaar vergemakkelijken.

De overstap naar Hong Kong is geen gemakkelijke overstap. We laten hier heel veel jongelui achter, voor wie wij opa en oma zijn. De rol die wij in hun levens spelen is voor hen belangrijk en zij hebben in ons hart een heel grote plaats. We zullen ze heel erg missen en ons hart huilt bij de gedachte aan de pijn die zij zullen voelen. We hebben hier veel vrienden, die we zullen missen. Toen we aan Wei Qiang en Zou Yuan vertelden dat we ons voorbereiden op ons vertrek (ze wisten al langere tijd dat het ooit een keer zou komen), waren we eigenlijk geschokt hoe diep het hen raakt. Gedachten als, "Kun je dit maken? Kun je hen nog een keer door dit verdriet heen laten gaan?" zijn ons zeker niet vreemd. Maar we realiseren ons, dat onze tijden (gelukkig) niet in onze eigen hand zijn. We zijn dankbaar dat door maandelijks bezoek, dit vertrek en afscheid meer geleidelijk zal zijn en we hen dus niet zomaar in de steek laten. We zien daarin zeker Vader's hand.

We zullen in eerste instantie ook ons appartement aanhouden. Het maakt sowieso deel uit van het House of Joy gebouw en helpt dus House of Joy met de onkosten. Wei Qiang zal waarschijnlijk zijn intrek nemen, alsook een andere jongeman, en er blijft ruimte voor ons voor de maandelijks bezoeken. Dit is praktisch en financieel een goede oplossing.

Hoewel de laatste maanden veel uitdagingen met zich mee hebben gebracht, kunnen we getuigen dat we steeds de kracht krijgen die we nodig hebben. Het is geen eenvoudige tijd, maar we geven dank aan Hem, die ons steeds in alles genoeg is.

Een heel enkele keer krijgen we de vraag, "Is het nog niet weer eens tijd dat jullie deze kant op komen?" Natuurlijk zouden we het fijn vinden om al onze vrienden en familie in Nederland weer te ontmoeten, maar de vele uitdagingen van, vooral het afgelopen jaar, gaven daarvoor geen ruimte. Hoe dit jaar er uit gaat zien is nog een vraag. Jesse hoopt dit jaar in de VS trouwen. Als ouders en broer, hopen we daar bij te kunnen zijn. En ja, niet alles kan. We zullen zien. Maar weet dat we onze vrienden, familie, en allen die ons ondersteunen aan Vader opdragen voor Zijn zegen en nabijheid, en kracht in moeilijke situaties. We zijn super dankbaar voor iedereen die bij ons en bij onze taak betrokken is. Uw deel aan de taak, die Vader ons geeft, hier en straks in Hong Kong, is essentieel.

Hartelijke groet,

